

Ювілей 20-річчя

Відколи Лісова Школа існує її слава розходиться по цілому світі, також до Німеччини. Цього року я використав нагоду, що мав трохи вільного часу і приїхав до ЗСА. У своїй уяві я бачив Лісову Школу як справжній вишкіл пластової практики; сьогодні я можу ствердити, що моя уява була правильна. Попав я якраз на ювілейну двадцятку Лісову Школу, і при кінці табору пішов позбирати кілька думок про цей вишкіл. Спершу я звернувся до друга Руслана Росяка, абсолювента першої Лісової Школки. Він розказав мені, що за минулих двадцять років школа мало змінилась. Лісова Школа все ще так само вимагаюча, численно навіть вартісна, бо перші вишколи були до певної міри експериментальні, та з року на рік рівень школи підвищувався.

З Вишколу Бунчужних я попросив на інтерв'ю друга Андрія Коломийця. Він також заважив, що Школа майже не змінюється, але ствердив, що цьогорічні інструктажі знамениті. Друг Андрій розповідав, що приїхавши у ЛШ, думав, що він добрий виховник. Тепер, в день

від'їзду, він бачить як йому ще далеко до справжнього виховника-провідника. На моє питання: чи він хотів би ще раз сюди приїхати, друг Андрій відповів, що дуже радо пішов би до старшини, щоб активно спричинитися до переведення дальших ЛШ, бо це є табір, у якому можна відчутти пластовий дух. Вкінці я зловив собі учасника ЛШ друга Андрія Базарка. Він напевно висловив думку багатьох з нас, коли сказав, що не знав, чого сподіватися від цього вишколу. Але, від першого дня захопили його братерство й співпраця. Перебування у таборі було дуже приємне.

Якщо була можливість, він також приїхав би ще раз, щоб ще більше навчитися і дати молодшим нагоду мати ті самі пригоди, що він їх мав.

Це напевно не є всі думки про табір, але вони хоч частинно віддзеркалюють наставлення пластунів до ЛШ.

ст. пл. Осип Спех (Мюнхен)

Із одноднівки Лісової Школи 1984 р.

ЛИСЯЧИЙ БІГ

Одне з найкращих та найприємніших занять для учасників Лісової Школи, це частина картографії, яка називається "Лисячий Біг". Полягає на тому, щоб змагун знайшов знаки у терені, уживаючи компас, карту, та свою бистрість. Змагунни пробують знайти всі точки якнайскоріше. Першуніом є той, хто знайшов всі знаки та вернувся на місце найскоріше.

Перед бігом кожний змагун одержує карту, та на ній з головної карти відписує пункти, до яких він мусить дійти у терені. Скінчивши відписувати, він біжить на кожний пункт. Учасник користується своїм знанням — як читати з карти рельєф терену та стріляє азимуту до означених місць.

Під час бігу юнак випробовує свою витривалість в нерівнім терені; через густі трави, великі камені не є легко скоро й довго бігти.

"Лисячий біг" дає нагоду, щоб кожний учасник побачив та пережив той терен, в якому він біжить. Він мусить завжди знати, де на карті лежить його місце перебування у терені. Він мусить уважно придивлятися при яким ізогіпсі він знаходиться.

Юнак також вчиться як на себе полягати та сам за себе думати. В терені ніхто не буде водити за руку та показувати де знаходити знаки. Він мусить сам до себе мати досить довір'я, щоб рішити, де має йти й де має шукати за знаками.

Знайти себе у новому терені є справді цікаве почуття. Траса "Лисячого бігу" може повести по таких верхах і долинах, яких він ще перед тим не зустрічав. Це дуже ефективно показує учасникові, що він тепер переживає чар природи та що він тимчасово залишив інакшого типу чари — місто.

"Лисячі біги" вимагаючі для кожного учасника. Це саме робить цей біг важливим для юнаків. Юнак любить щось, що спонукує його зміряти свої сили. З одного бігу учасник може мати великої сили різні переживання та спомини. Багато учасників "Лісової Школи" можуть ствердити, що в програмі одним з найприємніших занять був "Лисячий біг".

Ст. пл. Андрій Базарко (Клівленд)

З одноднівки "Лісової Школи" 1984 р.

Ст. пл. Роман Процив гуторить про тайни нуховарення у таборі

раця в нухні

Учасники вишнолу бунчунних Лісової Школи 1984

рошуни ЛШ-84 на збірці ст. пл. Д. Кульчицький (Фі-
ьфія), 2. ст. пл. Михайло Димид (Рим), 3. пл. сноб
Якубович (Олбані)

Учасники вишнолу булавних після ма

на перший ряд: представник "третього світу" пл. сен. Копач в асисті пл. сен. Руслана Росяка і пл. сен. Содоля

Гуртон: "Бистрі Черепахи" перед виходом на мандрівку

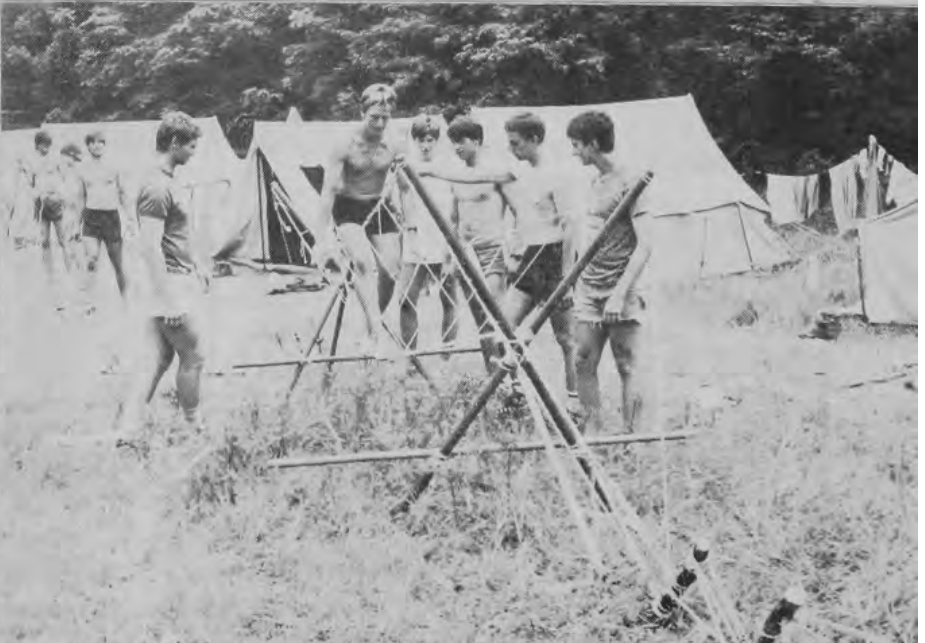
на другий ряд: 1 бунчужний дня ст. пл. Роман Мушка веде збірну при нагоді зустрічі з учасницями "Школи авних"

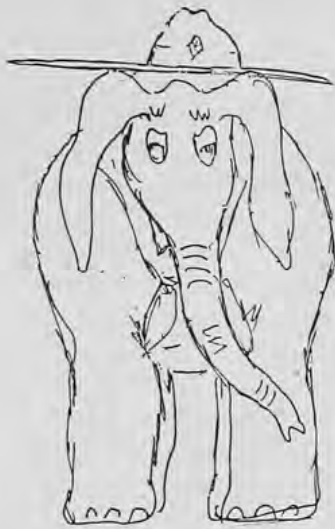
2. Стежа "Студенти" під час гутірни

сцени і провід Лісової Школи 1984

2. Стежа "Тютюнники" буде мініатюрний линовий міст

**ДРУГ
СЛОНЬ**

Коли друг Слонь Копач приїхав відвідати нас у двадцятьрїччя Лісової Школи, то він прийшов до табору вбраний у білому і виглядав як мусулманин. Друг Копач привітав нас усіх так, якби він був у дорозі усі ті літа — веселий, розмовний, завжди з усмішкою і з якимсь приємним словом. Час, коли він перебував у нас, був дуже веселий. Якраз того вечора приїхали дівчата із Школи Булавних і це був виїмково чарівний день.

Але на другий день вже дівчат не було, і ми думали, що єдиний, хто залишився, був друг Копач. Він справді був, а ще до того гарно і цікаво вбраний. Нове лице є завжди приємне у таборі, бож ти бачиш у таборі ці самі лиця кожного дня 257 разів. Теж виглядав він поарабському і я думав, що він би міг нам щось цікавого заспівати.

Так я думав, коли він біля мене переходив. А тоді він став і запитав мене, хто я є. Я йому сказав своє ім'я, а він заскочив мене, бо знав цілу мою родину. Він розповідав мені речі, що навіть і я сам не знав.

Того вечора він мав з нами гутірку про Пласт. Він розповідав про табори в Україні, під окупацією, про Мазепу і давні часи в Україні. Пів табору виглядали змуджені, ніби вони вже все знали. Так часто стається, коли хтось про такі речі говорить. Але я і дехто з таборовиків були захоплені.

Він сказав нам як тяжко є вчити юнаків про Пласт. Казав він, що багато пластунів вивчають пластовий закон механічно і не думають про його значення. Пластуні часто не думають, що пластун є ідеалом в українському і міжнародньому колі, що пластун, який справді розуміє, знає і радо виконує пластовий закон є ідеалом у якомуньбудь середовищі.

Я пам'ятав цю правду тому, що я відпав був від Пласту на довгий час (це було через це, що я стрінув багато пластунів, що знали пластовий закон напам'ять, але відразу йшли проти його основних ідей). Я свій однострій сховав на такий довгий час через те що я стрічав забагато пластунів, які думали, що Пласт є якась компетенція, з такими, що хочуть зробити його якнайбільше мілітарним, а самі йдуть пити й курити. Я бачив як юнаки сидять в таборі в мокрих, зимних шатрах без опіки, бо ті, що давали перестороги за якінебудь дурнички про них не дбають. Я таких пластунів знаю.

А друг Копач сказав мені, що то так не має бути. Пласт буде добрий характер. І як друг Копач поїхав, то деякі з нас, щось з того, що він сказав, затримали у серцях. А ті, що не слухали його й говорили, вони ломили пластовий закон перед нами. І ми питали себе — чи вони брали слова друга Копача до серця? Бо повторяти слова пластового закону механічно — вони — слова не доходять тоді до серця...

пл. Юрій Еліїв (Рочестер, США)
З одноднівки "Лісової Школи" 1984 р.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

-ДВА ГОЛОСИ-

КОЛЯДА
АЛИЦЬКА МЕЛОДІЯ

Moderato

p

1. НО - ВА РА - ДІСТЬ СТА - ЛА, Я - КА НЕ БУ - ВА - ЛА,
НАД ВЕР - ТЕ - ПОМ ЗРІЗ - ДА ЯС - НА СВИ - ТУ ЗА - СІ - Я - ЛА.
2. ДЕ ХРИСТОС РОДИВСЯ, З ДІВИ ВОПЛОТИВСЯ ЯК ЧОЛОВІК ПЕЛЕНАМИ УБОГО ПОВИВСЯ
3. ПРОСИМ ТЕБЕ, ЦАРЮ, ПРОСИМО ВСІ НИНІ - ДАРУЙ ВОЛЮ, ВЕРНИ СЛАВУ НАШІЙ УКРАЇНІ!

УКРАЇНСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ НА ЛШ

Я приїхав у Лісову Школу сподіваючись, що тут буде виключно панувати українська мова. Я приготувався, що буду мусіти над собою працювати, щоб дотриматися тої вимоги табору. Правда, я добре сподівався, що українську мову будуть уживати усі таборівники, але ніколи не думав, що так добре буде виконана ця точка закону. Я був у інших таборах — всі вони вимагали вживати українську мову. Але всі не дотримувались цих правил: англійська мова була на рівні з українською. Я сам часто вживав англійську мову. Тут інакше й багато краще. Всі дотримувалися української мови, навіть тоді, коли не були на оці проводу. Ніхто не говорив по англійському — може декілька слів жартома, або коли бракувало термінології — але це все. Ніхто не сидів над нами і не наказував, що треба говорити виключно по-українському — ми це самі добре знали. Ми, без сумніву, є словні в дотримванні не лише цього, але також свого обов'язку до українського народу. Тут є найкраще українське середовище, яке я досі бачив у таборах.

Найважливіше — нас не тягне до англійського. Я знаю сам, що в інших обставинах, хоч я можу говорити по-українськи, не дотримуюся того. Тут, навпаки, мені на думку не спаде говорити по-англійськи — ця мова мені тут цілковито непотрівна і небажана. Я не хочу говорити іншою мовою і чогось мені тут легше дотримуватись того. Хоч вишкіл і таборування є цікаві, приємні і корисні для мене, то такі найбільше мене захоплює середовище. Мені жаль, що інші не можуть таке саме створити. Вони можуть, але немає до того зрозуміння у всіх і відповідного настрою.

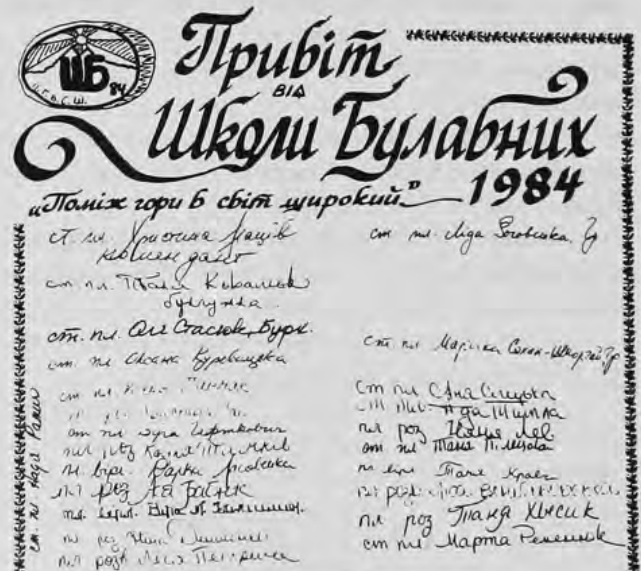
Навіть коли забуду всі інструктажі й гутірки, мені залишиться це надзвичайне відчуття, що я жив на "кляптику України".

ст. пл. Мирон Рабій (Ютика)

З одноднівки Лісової Школи 1984 р.

"ЮНАК" ДЯКУЄ ЗА ПРИВІТИ З ТАБОРІВ

Золоті думки про книги

За допомогою книжки кожна письменна людина має право і можливість увійти в царство розуму; найбідніший може приставати з великими філософами і не буде вважатися за несподіваного гостя.

С. Смайлс

Книжки мають ту перевагу над людьми, що передусім вони побуджують думки, чого від людей рідко дочекаєшся.

Г. Брандес

